

ภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน
ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ปิยนาด ปิยสาธิต*

คณะกรรมการจัดการการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

TEACHERS' LEADERSHIP AFFECTING TEACHING EFFICIENCY
OF CHINESE LANGUAGE TEACHERS IN SECONDARY SCHOOLS

Piyanart Piyasatit*

School of Creative Educational Management, Panyapiwat Institute of Management, Thailand

E-mail: piyanartpiy@pim.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 8 ธันวาคม 2564

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 8 เมษายน 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 18 มีนาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และ 3) วิเคราะห์ปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยผู้ให้ข้อมูลเป็นครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสถานศึกษาของรัฐและสถานศึกษาของเอกชน ประเทศไทย จำนวน 174 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา 2) ระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและการใช้สื่อและเทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3) ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพ และด้านการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา เป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยตัวแปรทั้งสองสามารถทำนายประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ร้อยละ 47.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ $Z = .386(Z_{x3}) + .351(Z_{x4})$

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำครู ประสิทธิภาพการสอน ครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

This research was aimed to: firstly, study leadership levels of Chinese language teachers in secondary schools; secondly, study teachers' efficiency levels in teaching Chinese language in secondary schools; thirdly, determine teachers' leadership factors which affect teaching efficiencies of Chinese language teachers in secondary schools. The samples in this research consist of 174 Chinese language teachers in government and private secondary schools in Thailand. The research instrument was questionnaire with five rating scales, which the index of Item-Objective Congruence (IOC) was between 0.67-1.00, and the reliability was 0.97. The statistical methods used to analyze data include mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The results of this research demonstrated that: firstly, the overall leadership level of Chinese language teachers in secondary schools was at a high level. The highest mean was the aspect of thoughtful and professional performance. The lowest mean was the aspect of concentration of research and development; secondly, the overall teaching efficiency level of Chinese language teachers in secondary schools was at a high level. The highest average was the aspect of classroom environments, and the uses of media and technology. The lowest average was the aspect of measurement and evaluation of learning outcomes; lastly, the factors of the thoughtful and professional performance, and the concentration of research and development positively affected teaching efficiencies of Chinese language teachers in secondary schools. These two factors were able to predict the teaching efficiencies of Chinese language teachers in secondary schools at 47.7 percent accuracy and the significant level at 0.01. The predicted equation was described by the regression equation using the standardized scores as: $Z = .386(Z_{x3}) + .351(Z_{x4})$.

Keywords : Teachers' leadership, Teaching efficiency, Chinese language teachers, Secondary schools

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในอนาคตจะต้องสอดคล้องกับยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งข่าวสาร และนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจำเป็นต้องคำนึงถึงการบริหารและการจัดการเรียนการ

สอนให้มีประสิทธิภาพ เน้นการพัฒนานักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในสถานศึกษา การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน และการจัดโครงสร้างระบบบริหารของโรงเรียน (พระวิมลธรรมคณี (เลี้ยว ทองสาม) และคณะ, 2558) และเมื่อประเทศไทยเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) การศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสูง ทำให้ครูผู้สอนซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญของการจัดการการศึกษาต้องตระหนักและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาอย่างทันท่วงที

ผู้นำที่ดีควรมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ มีการทำทลายตนเองมีส่วนร่วมในการสนับสนุน และปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ (Kouzes & Posner, 2016) ดังนั้นภาวะผู้นำครูเป็นคุณลักษณะสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพครู และสะท้อนให้เห็นว่าการมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง พัฒนาเพื่อนครู ตลอดจนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย เป็นการมุ่งเน้นผลการเรียนรู้ของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และคุณภาพของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 (ศรีประไพพร พลเยี่ยม และ สมใจ ภูมิพันธ์, 2558; คุณ ศรีสว่างค์ และ กนกอร สมปราษฎน์, 2560) นอกจากครูควรที่จะต้องมีภาวะผู้นำเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์หรือคุณภาพผู้เรียนแล้ว ยังมีปัจจัยสำคัญเช่นเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยทางด้านประสิทธิภาพการสอน เพราะการเรียนการสอนเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนซึ่งครอบคลุมไปถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล รวมไปถึงผู้เรียน และสภาพแวดล้อมในห้องเรียนหรือในโรงเรียน ผู้สอนถือเป็นบริบททางการสอนที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด และมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (ทิตินา แชมมณี, 2563) ดังนั้นการพิจารณาประสิทธิภาพการสอนของครูจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

นับตั้งแต่การเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 สาธารณรัฐประชาชนจีนมีการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ประกอบด้วย ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น ถือเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกที่นานาประเทศให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สำหรับประเทศไทย รัฐบาลมีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) จนกระทั่งกระทรวงศึกษาธิการมีการกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2557 ส่งผลให้มีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยมีการเปิดสอนภาษาจีนเป็นจำนวนมาก การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจะเกิดประสิทธิภาพได้ต้องให้ความสำคัญกับผู้สอน ผู้สอนต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (ประทีป ว่องวิริยะฤทธิ์ และคณะ, 2020) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้ระบุการประเมินการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในคู่มือการประเมินสมรรถนะครู ภาวะผู้นำครูถือเป็นหนึ่งในสมรรถนะที่สำคัญของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูจะต้องมีสมรรถนะภาวะผู้นำครู จะต้องทำงานเป็นทีม มีปฏิสัมพันธ์และรับฟังผู้อื่น มีวิสัยทัศน์ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ปฏิบัติงานอย่างรอบคอบ พัฒนาตนเองเพื่อมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน จากคำกล่าวข้างต้นจะ

เห็นได้ว่า เมื่อครูสอนภาษาจีนมีภาวะผู้นำครูสูง ก็จะส่งผลให้ครูมีประสิทธิภาพในการสอนภาษาจีนสูงขึ้น เช่นกัน จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการพัฒนาภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนและการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในยุคสมัยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

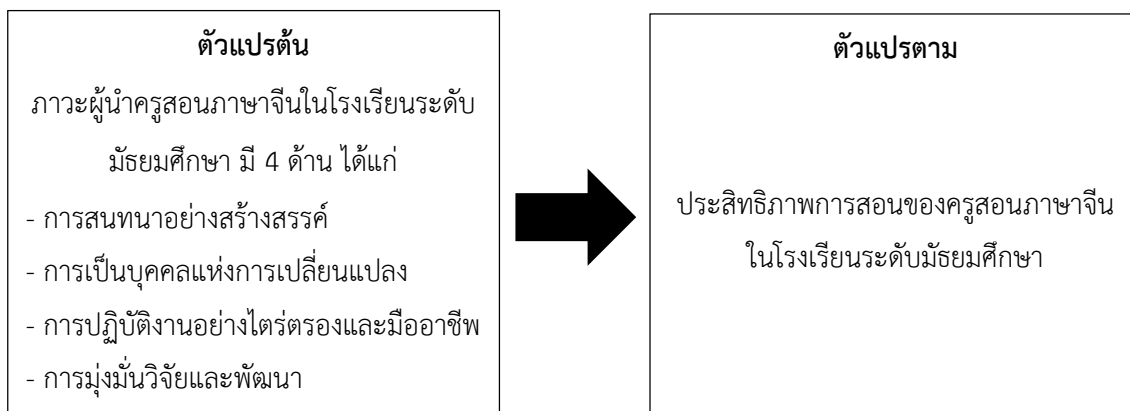
1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

ภาวะผู้นำครูส่งผลเชิงบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยปัจจัยของภาวะผู้นำครูประกอบด้วย 1) การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ 2) การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง 3) การปฏิบัติงานอย่างไต่ตรองและมีอาชีพและ 4) การมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553; Kouzes & Posner, 2016; กนกอร สมปราษฎ์, 2560; นงลักษณ์ พิมพ์ศรี และคณะ, 2560; อนุสรรา สุวรรณวงศ์, 2560) และประสิทธิภาพการสอนของครูประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 3) การใช้สื่อและเทคโนโลยี และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (พิมพ์วัลย์ นันทัยทวีกุล, 2557; ศรีประไพพร พลเยี่ยม และ สมใจ ภูมิพันธุ์, 2558; นพมาศ ไทยภักดี และคณะ, 2560) ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ และสถานศึกษาของเอกชน ประเทศไทย ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 174 คน โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มี 4 ด้าน ประกอบด้วย การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง การปฏิบัติงานอย่างไต่ตรง และมีอาชีพ และการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา

ตัวแปรตาม คือ ระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มี 4 ด้าน ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การใช้สื่อและเทคโนโลยี และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) รูปแบบออนไลน์ เรื่องภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ระดับชั้นที่รับผิดชอบ ประเภทวิชาภาษาจีนที่สอน ประเภทสถานศึกษาที่สังกัด และสถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่สังกัด ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทั้ง 4 ด้าน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) รวม 40 ข้อ

ตอนที่ 3 ระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทั้ง 4 ด้าน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) รวม 20 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและวิจัย ตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลและสร้างแบบสอบถาม

4.2 การร่างรูปแบบแบบสอบถามภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากข้อที่ 4.1 จากนั้นดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนทำการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามและข้อคำถาม โดยจากการวิเคราะห์พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 ซึ่งถือได้ว่าแบบวัดมีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาทุกข้อ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) และผู้วิจัยปรับข้อความหรือภาษาให้เหมาะสมตามคำแนะนำก่อนนำไปใช้จริง

4.3 การตรวจสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยทดลองใช้แบบสอบถามกับครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เป็นรายด้านและทั้งฉบับ โดยภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.97 โดยภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.93 และประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.92 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง โดยจากผลพบว่ามีค่ามากกว่า 0.70 ซึ่งเป็นที่ยอมรับในฐานะเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าความเชื่อมั่น (Nunnally & Bernstein, 1994)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยชุดโปรแกรมสถิติเพื่อสังคมศาสตร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent)

5.2 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ในส่วนของการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ปรับปรุงจากบุญชม ศรีสะอาด (2554) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำครูอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำครูอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำครูอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำครูอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ในส่วนของ การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ปรับปรุงจากบุญชม ศรีสะอาด (2554) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้เกณฑ์ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เสนอข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประเภทสถานศึกษาที่สังกัด และสถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่สังกัด ดังแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	119	68.39
สูงกว่าปริญญาตรี	55	31.61
รวม	174	100.00

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	101	58.05
10 - 20 ปี	50	28.74
มากกว่า 20 ปี	23	13.22
รวม	174	100.00
ประเภทสถานศึกษาที่สังกัด		
สถานศึกษาของรัฐ	140	80.46
สถานศึกษาของเอกชน	34	19.54
รวม	174	100.00
สถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่สังกัด		
ภาคกลาง	67	38.51
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	22.99
ภาคเหนือ	39	22.41
ภาคตะวันออก	12	6.90
ภาคใต้	11	6.32
ภาคตะวันตก	5	2.87
รวม	174	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 68.39 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 58.05 ส่วนใหญ่สังกัดสถานศึกษาของรัฐ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 80.46 และส่วนใหญ่สถานศึกษาที่สังกัดตั้งอยู่ที่ภาคกลาง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 38.51 และสรุปผลวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ (X_1)	4.28	0.54	มาก
การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง (X_2)	4.24	0.54	มาก
การปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพ (X_3)	4.32	0.50	มาก
การมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา (X_4)	4.23	0.53	มาก
ภาพรวม	4.27	0.48	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.48) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพ ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.50) รองลงมาคือการสนทนาอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.54) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.53)

ภาพรวมด้านการสนทนาอย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างตั้งใจ ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.61) รองลงมาคือการเปิดใจกว้าง และสามารถยอมรับทัศนะที่หลากหลายของเพื่อนครูและผู้อื่น ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.60) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการชักจูงให้เพื่อนครูหรือผู้อื่นกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการทำงาน ($\bar{X} = 4.09$, S.D.= 0.81)

ภาพรวมด้านการเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.40$, S.D.= 0.69) รองลงมาคือการยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.64) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการโน้มน้าวเพื่อนร่วมงานตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง และเป้าหมายใหม่ ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.78)

ภาพรวมด้านการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ความสามัคคี การช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.51$, S.D.= 0.62) รองลงมาคือการสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเกิดจากการไตร่ตรองของเพื่อนร่วมงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.63) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.65)

ภาพรวมด้านการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนาอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการสนับสนุนเพื่อนครูในการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นครุมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.67) รองลงมาคือการแสวงหาความรู้ หรือเข้าร่วมการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เฉพาะทาง หรือพัฒนาทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.30$, S.D.= 0.64) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการวางแผนและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.70)

ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับประสิทธิผลการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน

ประสิทธิผลการสอนของครูสอนภาษาจีน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
การจัดการเรียนการสอน (Y_1)	4.43	0.46	มาก
การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (Y_2)	4.49	0.46	มาก
การใช้สื่อและเทคโนโลยี (Y_3)	4.49	0.51	มาก
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Y_4)	4.39	0.54	มาก
ภาพรวม	4.45	0.43	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับประสิทธิผลการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.43) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.49$, S.D.= 0.46) และการใช้สื่อและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.49$, S.D.= 0.51) รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.46) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.39$, S.D.= 0.54)

ภาพรวมด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.63) รองลงมาคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และนำองค์ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.60) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.67)

ภาพรวมด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนในลักษณะกัลยาณมิตร ให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนในกรณีจำเป็น ($\bar{X} = 4.59$, S.D.= 0.57) รองลงมาคือ การสร้างความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.51$, S.D.= 0.62) และการสร้างแรงบันดาลใจหรือให้รางวัลแก่ผู้เรียนตามสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.51$, S.D.= 0.62) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการจัดวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่เกี่ยวกับการเสริมความรู้ หรือการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.64)

ภาพรวมด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อนำมาใช้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.59) รองลงมาคือ การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.62) และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.60) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการปรับปรุงสื่อและเทคโนโลยีที่จัดไว้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำไปใช้งานการปรับปรุงสื่อและเทคโนโลยีที่จัดไว้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำไปใช้งาน ($\bar{X} = 4.41$, S.D.= 0.65)

ภาพรวมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.71) รองลงมาคือ การนำผลการประเมินการเรียนรู้อมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.63) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.61)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำครูและประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำครูและประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

Correlations					
	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y
X ₁	1				
X ₂	.773**	1			
X ₃	.751**	.846**	1		
X ₄	.634**	.773**	.758**	1	
Y	.545**	.645**	.652**	.643**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำครูและประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ทุกด้าน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ภาวะผู้นำครูและประสิทธิภาพการสอนของครูที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเป็นอันดับแรก คือ การปฏิบัติงานอย่างไต่ตรงและมีอาชีพ ($r = 0.652$) รองลงมาได้แก่ การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง ($r = 0.645$) และการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา ($r = 0.643$) ตามลำดับ ส่วนภาวะผู้นำครูและประสิทธิภาพการสอนของครูที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ ($r = 0.545$)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

Model	B	β	t	Sig.
การปฏิบัติงานอย่างไต่ตรงและมีอาชีพ (X ₃)	.327	.386	4.555**	.000
การมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา (X ₄)	.282	.351	4.141**	.000
ค่าคงที่ (Constant) = 1.844				
R = .691; R² = .477; F = 78.007; p-value = .000				

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา คือการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพ (X_3) และการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา (X_4) ที่สามารถทำนายประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตัวแปรทั้งสองสามารถทำนายประสิทธิภาพการสอนได้ร้อยละ 47.7 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.844 + .327(X_3) + .282(X_4)$$

เขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z = .386(Z_{X_3}) + .351(Z_{X_4})$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรองและมีอาชีพ โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ความสามัคคี การช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติงาน เพราะนอกจากผู้นำครูจะต้องสามารถปฏิบัติงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองโดยการพิจารณาไตร่ตรองแล้ว ยังจะต้องมีการสนับสนุนเพื่อนครูคนอื่น ๆ ในการปฏิบัติงาน ดังเช่น พิศสุภา ปังฉิมสวัสดิ์ (2552) กล่าวว่า เพื่อที่จะให้การปฏิบัติบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำควรรู้จักจูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้อื่นปฏิบัติงาน รวมไปถึง อนุสรรา สุวรรณวงศ์ (2560) กล่าวว่า ครูควรมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนความคิดและการกระทำของเพื่อนครูให้มีความผูกพันและมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง

ด้านการสนทนาอย่างสร้างสรรค์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างตั้งใจ ความเป็นผู้นำการเรียนรู้เป็นพื้นฐานทางสังคมโดยธรรมชาติ และการมีปฏิสัมพันธ์คือแก่นแท้ของการปฏิบัติของผู้นำ ผู้นำการเรียนรู้จะพัฒนา เด็บโต และยั่งยืนผ่านการมีส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้แบบมีอาชีพ (PLC) และเครือข่าย (Centre for Educational Research, 2013) ดังนั้นโรงเรียน ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สนับสนุนการทำงานเป็นทีมและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันหรือได้รับแนวทางในการปฏิบัติงานใหม่ ๆ โดยผู้นำครูจะต้องเปิดใจ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ

ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เป็นการแสดงถึงการเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถ และสถานการณ์การศึกษา ณ ปัจจุบัน โดยคุณลักษณะการพัฒนาความรู้ความสามารถดังกล่าวสอดคล้องกับสมรรถนะมาตรฐานครูสอนภาษาจีนสากล ครูสอนภาษาจีนนอกจากจะต้องมีความรู้ทางด้านภาษา วัฒนธรรมจีน จำเป็นจะต้องมีความรู้ทางด้านทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน (Confucius Institute Headquarters (Hanban), 2015) นอกจากนี้ อนุสรรา สุวรรณวงศ์ (2560) กล่าวว่าครู

จะต้องมีความสามารถในการใช้หรือผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และทันสมัย เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป

ด้านการมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการสนับสนุนเพื่อนครูในการพัฒนาตนเอง ไปสู่การเป็นครูมืออาชีพ ซึ่ง Kouzes and Posner (2016) กล่าวว่าผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดีนอกจากจะต้องมีความมุ่งมั่น การตั้งใจสู่ความเป็นเลิศ การเชื่อมั่นและการสร้างความท้าทายให้กับตนเองแล้ว การมีส่วนร่วมสนับสนุนผู้อื่นถือเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้นำที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และ Sherrill (1999) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทางวิชาชีพครูว่า นอกจากความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้การสอน ผู้นำครูจะต้องสามารถแนะนำเพื่อนครูด้วยท่าทางที่ตรงต่อและใช้กลยุทธ์เชิงสอบถาม รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตในห้องเรียน ทำความเข้าใจการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ในการปรับปรุงวิธีการสอนของเพื่อนครู สิ่งสำคัญเหล่านี้ล้วนนำไปสู่การพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้นำครูควรให้การสนับสนุนเพื่อนครูที่จะศึกษา ค้นคว้าปัญหาในชั้นเรียนที่เกิดขึ้น นำไปสู่การวางแผนวิจัย และนำผลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

2. ระดับประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและการใช้สื่อและเทคโนโลยี สำหรับการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนในลักษณะกัลยาณมิตร ให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนในกรณีจำเป็น เพราะบรรยากาศในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและใฝ่รู้มากยิ่งขึ้น จึงสอดคล้องกับ กิตติภพ ภาวนัญกุลธร และคณะ (2560) ที่กล่าวถึงบรรยากาศทางสังคม (ความสัมพันธ์ การมีปฏิสัมพันธ์) และบรรยากาศทางจิตวิทยา (ความสบายใจ การปราศจากความวิตกกังวล) ต่างก็มีส่วนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีความมั่นใจ และมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพมาศ ไทยภักดี และคณะ (2560) พบว่าการให้ความดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างปฏิบัติงาน รวมไปถึงการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เป็นข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน และผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเพ็ญศรี ศิริมงคล และคณะ (2561) พบว่า ประสิทธิภาพการสอนด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นด้านที่มีคะแนนในระดับสูงสุด (ร้อยละ 86.34) และสอดคล้องกับพิมพ์ลัญช์ นันทยทวิกุล (2557) พบว่าด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสองรองจากการให้ความเป็นธรรมสำหรับด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อนำมาใช้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะ แหล่งความรู้มีความกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ครูสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลบนเว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย สามารถสืบค้นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียน วิธีการเรียนการสอนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 และในยุคศตวรรษที่ 21 จึงมีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับรูปแบบของการเรียนออนไลน์ โดยผนวกเข้ากับศาสตร์และความรู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับพิมพ์ลัญช์ นันทยทวิกุล (2557) ที่พบว่าพฤติกรรมในการสอนของครูด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสอง

ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของศรีประไพ พงษ์เยี่ยม และ สมใจ ภูมิพันธ์ (2558) พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เนื่องจากครูคำนึงถึงความเหมาะสมและศักยภาพของผู้เรียน และมีการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม และนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับ ภัทรา อุณหกุล (2550) พบว่า การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีค่าร้อยละสูงสุด เพราะครูสอนภาษาจีนมีการจัดกิจกรรมตามความสนใจ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกกับการเรียนภาษาจีน และสอดคล้องกับพิมพ์วัลลภ นันทยทวิกุล (2557) พบว่านักเรียนมีความสำคัญมากที่สุด ครูจึงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนมาเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2557) มีการกำหนดให้ครูเน้นการจัดการเรียนการสอนตามความพร้อม ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง และสอดคล้องกับผลวิจัยของศรีประไพ พงษ์เยี่ยม และ สมใจ ภูมิพันธ์ (2558) พบว่าการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการวัดและประเมินผลจากการสอบเพียงอย่างเดียวไม่สามารถแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้จริง ดังนั้นครูจึงต้องคำนึงถึงการวัดและประเมินผลที่แสดงถึงทักษะ ความรู้และคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียนตามสภาพจริง

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าการปฏิบัติงานอย่างไต่ตรงและมีอาชีพเป็นปัจจัยพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษามากที่สุด อาจเป็นเพราะครูสอนภาษาจีนมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีการพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนรู้ มีการวิเคราะห์ รับมือกับปัญหาการเรียนการสอนและสามารถแก้ไขปัญหาได้ มีการสนับสนุน ช่วยเหลือเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน รวมไปถึงสามารถสะท้อนคิดการปฏิบัติงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการยกระดับการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และสอดคล้องกับการปฏิบัติงานอย่างไต่ตรงของนางลักษณ์ พิมพ์ศรี และคณะ (2560) ที่ว่าให้ครูเกิดการนำตนเองด้วยกิจกรรมเสริมประสบการณ์แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ครูสามารถเสริมสร้างตนเองและเป็นผู้จัดการเรียนรู้ตามแนวทางปฏิรูปทางการศึกษา และสอดคล้องกับ Centre for Educational Research (2013) ที่ว่าการเรียนรู้ความเป็นผู้นำและหล่อเลี้ยงความเป็นมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 เป็นการใช้ผ่านการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ การสอบถามและการประเมินตนเอง และผู้นำการเรียนรู้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ในระดับสูง โดยการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เหมาะสมและสร้างเงื่อนไขให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ การมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนาเป็นปัจจัยพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สอดคล้องกับศรีประไพ พงษ์เยี่ยม และ สมใจ ภูมิพันธ์ (2558) ที่ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกให้ครูผู้สอนเห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทางด้านวิชาการ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนมุ่งมั่นหาความรู้เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการ และสอดคล้องกับ

Reichard et al. (2017) พบว่าความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานในหนึ่งเดือนต่อมา กล่าวคือ การพัฒนาภาวะผู้นำที่สูงขึ้นสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น ผ่านกระบวนการวางแผนการพัฒนา นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ยังมีนโยบายพัฒนาครูสอนภาษาจีน โดยการกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษา การอบรม การสัมมนา กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อให้ครูสอนภาษาจีนได้พัฒนาความรู้ ทักษะ วิธีการสอนภาษาจีน โดยนโยบายดังกล่าวยังสอดคล้องกับมาตรฐานครูสอนภาษาจีนสากล เรื่องการพัฒนาด้านอาชีพของ Confucius Institute Headquarters (Hanban) (2015) โดยกำหนดให้ครูสอนภาษาจีนมีความสามารถในการวิจัยการศึกษา มีความรู้เฉพาะทางเสาะหาโอกาสพัฒนาทางอาชีพอีกด้วย และ พบว่าการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการนั้นเป็นการเพิ่มพูนทักษะและความรู้ใหม่ของครู อย่างไรก็ตามการมุ่งมั่นวิจัยหรือการพัฒนาตนเองของครูนั้นอาจต้องได้รับการส่งเสริมจากผู้บริหาร ดังเช่น ศรดา ชัยสุวรรณ (2564) พบว่า การสร้างสรรค์ผลงานวิชาการเป็นการเพิ่มทักษะหรือองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้นเพื่อจะได้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้อาจารย์ทำการผลิตผลงานวิชาการที่สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ กำหนดทิศทาง และจัดโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมเพื่อนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาครูสอนภาษาจีนในเรื่องของการวิจัย เพื่อให้นำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน สนับสนุนครูสอนภาษาจีนในเข้าร่วมการอบรม งานสัมมนา หรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่นใดที่เป็นการส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความสามารถ ซึ่งนอกจากการมุ่งมั่นพัฒนาความรู้และความสามารถพื้นฐานเกี่ยวกับภาษา ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอน วัฒนธรรมจีน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ครูสอนภาษาจีนยังควรให้ความสำคัญกับการวิจัยทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน และนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ผู้นำครูสอนภาษาจีนนั้นยังต้องคำนึงถึงการใ้มน้าวและสนับสนุนเพื่อนครูในการปรับตัวเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

1.2 ครูสอนภาษาจีนควรให้ความสำคัญและพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะเรื่องการออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และอาจคำนึงถึงการประเมินทางเลือก (Alternative Assessment) เช่น การประเมินที่ผลลัพธ์ปลายทางของการเรียนรู้ การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่น และการประเมินควบคู่กับการเรียนรู้ นอกจากนี้ ควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และส่งผลให้ประสิทธิภาพการสอนของครูสูงขึ้น

1.3 ผู้นำครูควรเสริมสร้างการปฏิบัติงานอย่างไต่ตรองและมีอาชีพ และมุ่งมั่นในการวางแผนวิจัยและการพัฒนา ทั้งของตนเองและเพื่อนครู เพื่อให้การสอนของครูสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนเกิดความสามารถในการสื่อสาร สนทนาอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัว ยืดหยุ่นต่อทุกสถานการณ์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครูสอนภาษาจีน

2.2 ควรศึกษาและให้แนวทางการพัฒนาตนเองในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

กนกอร สมปราษฎ์. (2560). ภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน: การศึกษาทฤษฎีฐานราก. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 12(34), 51-66.

กิตติภาพ ภาณุสกุลธร, วิชัย วงษ์ใหญ่, จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรยา, และ ศรดา ชัยสุวรรณ. (2560). รูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. *วารสารชุมชนวิจัย*, 11(1), 113-125.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

คุณ ศรีสุวงศ์, และกนกอร สมปราษฎ์. (2560). ภาวะผู้นำที่เน้นการเรียนรู้เป็นสำคัญที่ส่งผลต่อการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(2), 1-9.

ทิตนา แคมมณี. (2563). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ พิมพ์ศรี, สุนันทา วีรกุลเทวัญ, และอมรรัตน์ ภิญโญนนิงพงษ์. (2560). การพัฒนาสมรรถนะในครูด้านภาวะผู้นำ. *วารสารการเมืองการปกครอง*, 7(1), 249-264.

นพมาศ ไทยภักดี, สุขุม พรหมเมืองคุณ, และอดุมศิลป์ วงษ์วชิรโชติ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(2), 90-99.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประทีป ว่องวีระยุทธ์, อดิเรก นวลศรี, ศิริเพ็ญ อั้งสิทธิพูนพร, Hai Yang, และเกียรติศักดิ์ ฟงปรีชากุล. (2020). การศึกษาแนวคิดมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาผู้สอนวิชาภาษาจีน. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 12(1), 304-314.

- พระวิมลธรรมคณี (เลี้ยว ทองสาม), ธีระ รุญเจริญ, จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์, และศรดา ชัยสุวรรณ. (2558). องค์ประกอบการบริหารและการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนการกุศลของวัดในภาคใต้. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(1), 137-143.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิมพ์วัลย์ นันทย์ทวีกุล. (2557). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและพฤติกรรมการสอนของครู ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37(4), 103-112.
- พิศสุภา ปัจฉิมสวัสดิ์. (2552). *การวิเคราะห์ปัจจัยภาวะผู้นำของหัวหน้าภาควิชาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของภาควิชาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ปริญญาโทปริญญาตรีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศรี ศิริมงคล, ชิตชนก เชิงเขาว์, เกษตรชัย และหิม, และรุ่งลาวัลย์ จันทรัตน. (2561). การพัฒนาเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพการสอนในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 13(3), 456-462.
- ภัทรา อุ้นพิกุล. (2550). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการสอนภาษาจีน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีประไพ พลเยี่ยม, และสมใจ ภูมิพันธุ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 5(3), 48-55.
- ศรดา ชัยสุวรรณ. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน. *วารสารบรรณศาสตร์มศว*, 14(1), 139-152.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- อนุสรฯ สุวรรณวงศ์. (2560). องค์ประกอบของภาวะผู้นำครูเพื่อเสริมสร้างความก้าวหน้าทางวิชาชีพในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 9, 204-216.
- Centre for Educational Research. (2013). *Leadership for 21st Century Learning, Educational Research and Innovation*. OECD Publishing.

- Confucius Institute Headquarters (Hanban). (2015). *Test Syllabus for International Chinese Language Teacher Certificate*. Beijing: People's Education Press.
- Kouzes, J. M., & Posner, B. Z. (2016). *Learning leadership: The five fundamentals of becoming an exemplary leader*. John Wiley & Sons.
- Nunnally, J., & Bernstein, I. (1994). *Psychometric theory*. New York: McGraw-Hill.
- Reichard, R. J., Walker, D. O., Putter, S. E., Middleton, E., & Johnson, S. K. (2017). Believing is becoming: The role of leader developmental efficacy in leader self-development. *Journal of Leadership & Organizational Studies*, 24(2), 137-156.
- Sherrill, J. A. (1999). Preparing teachers for leadership roles in the 21st century. *Theory into practice*, 38(1), 56-61.